

॥ २९ ॥ नमृष्यतेनैतं संतुष्यति ॥ ३० ॥ अनर्हान्ग्लेच्छादीन्भीचान् ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ सहस्वेतिसार्धं अव्यवशर्भौ कुशलाः निर्मलराः जनद्विषतः सकाशात् अभिनिस्यंदते प्रसवति ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ विधिस्ताकि
 याणामनुपरमस्तेनसाधनेनचसंकुचुकं अस्थिरं नित्यं नवनवारं भङ्गकुर्वणं दृष्ट्वा अन्ये प्राकृतास्तत्संत्यजंत्येव ॥ ३५ ॥ उपद्रवान् अस्थिरान् ॥ ३६ ॥ अर्थरूपेण प्राप्तमानाः ॥ ३७ ॥ आपस्त्योदाहरणं अर्यायेति ॥
 ॥ ३८ ॥ द्वितीयस्योदाहरणं रममाण इति ॥ ३९ ॥ परिग्रहक्रमो नष्टारंभः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ विप्रणयेतद्वात् ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ अन्येषामपीतिसार्धः बुद्ध्या कल्पितामापदं पश्य कथमत आ
 यथालब्धोपपन्नार्थैस्तथा कौसल्यरंस्यसे ॥ कच्चिच्छुद्धस्वभावेन श्रियाहीनो न शोचसि ॥ २९ ॥ पुरस्ताद्भूतपूर्वत्वाद्भीनभोग्यो हि दुर्मतिः ॥ धातारं गृहते नित्यं ल
 ब्यार्थश्च नमृष्यते ॥ ३० ॥ अनर्हानपि चैवान्यान्मन्यते श्रीमतोजनान् ॥ एतस्मात्कारणादेतद्दुःखं भूयो नुवर्तते ॥ ३१ ॥ इष्याभिमानसंपन्नाराजन्यरुषमानि
 नः ॥ कच्चित्वं न तथाराजन्मत्सरीकोसलाधिप ॥ ३२ ॥ सहस्वश्रियमन्येषां यद्यपि त्वयि नास्ति सा ॥ अन्यत्रापि सती लक्ष्मी कुशला भुंजते सदा ॥ अभिनिस्यंदते
 श्री हिंसत्यपि द्विषतो जनं ॥ ३३ ॥ श्रियं च पुत्रपौत्रं च मन्यथा धर्मचारिणः ॥ योगधर्मविदो धीराः स्वयमेव त्यजंत्युत ॥ ३४ ॥ बहुसंकुसुकंददृष्ट्वा विधित्सासाधनेन
 च ॥ तथान्ये संत्यजंत्येव मत्वा परमदुर्लभं ॥ ३५ ॥ त्वंपुनः प्राज्ञरूपः संकृपणं परित्यजे ॥ अकाम्यान्कामयानो र्थान्पराधीनानुपद्रवान् ॥ ३६ ॥ तां बुद्धिमुपजि
 ज्ञासुस्त्वमेवैतान् परित्यजे ॥ अनर्थाश्चार्थरूपेण लब्धार्थाश्चानर्थरूपिणः ॥ ३७ ॥ अर्थयैव हि कषां चिद्धनशो भवत्युत ॥ आनंत्यं तत्सुखं मत्वा श्रियमन्यः परीप्स
 ति ॥ ३८ ॥ रममाणः श्रिया कश्चिन्नान्यच्छ्रेयोभिमन्यते ॥ तथा तस्येह मानस्य समारंभो विनश्यति ॥ ३९ ॥ कच्छाद्बुद्धमभिप्रेतं यदि कौसल्यं नश्यति ॥ तदानि
 विधत्ते सो र्थात्परिभग्नक्रमो नरः ॥ ४० ॥ धर्ममेकं भिपद्यंते कल्याणाभिजनानराः ॥ परत्र सुखमिच्छंतो निर्विद्येयुश्च लौकिकात् ॥ ४१ ॥ जीवितं संत्यजंत्येकं यन
 लोभपराजनाः ॥ न जीवितार्थं मन्यंते पुरुषा हि न हते ॥ ४२ ॥ पश्यतेषां कृपणतां पश्यतेषामबुद्धितां ॥ अध्रुवे जीविते मोहादर्थदृष्टिमुपाश्रिताः ॥ ४३ ॥ संच
 ये च विनाशांति मरणांति च जीविते ॥ संयोगे च वियोगांति को नु विप्रणयेन्मनः ॥ ४४ ॥ धनं वा पुरुषो राजन्यरुषं वा पुनर्धनं ॥ अवश्यं प्रजहात्येव तद्विद्वान्को नु संज्व
 रेत् ॥ ४५ ॥ अन्येषामपि नश्यंति सुहृदश्च धनानि च ॥ पश्य बुद्ध्या मनुष्याणां राजन्नापदमात्मनः ॥ नियच्छयच्छसंयच्छ इन्द्रियाणि मनो गिरं ॥ ४६ ॥ प्रतिषे
 द्धानचाप्येषु दुर्बलेष्वहितेष्वपि ॥ ४७ ॥

ह नियच्छेति यथाक्रमेणाव्ययः इन्द्रियादीनां निरोधे हि जगत्तत्त्वसम्यक्स्फुरति तेनापदां कल्पितत्वं स्फुटीभवतीति भावः ॥ ४६ ॥ प्रतीति भावेषु
 अर्थेषु प्राप्तिदृष्टेषु दर्शनमात्रोत्पन्नेषु प्रतिषेद्धानविद्यते अत्रत्यास्येयदर्शनाः सर्ववर्तमानाः पदार्था इत्यर्थः व्यपकृष्टेषु देशतः कालतश्च व्यववहितेष्वतीतानागतदूरस्थेषु दर्शनस्यासंभवे च ज्ञाते सति त्वद्विधो नानुशोच
 ति इष्टानिष्टसंयोगवियोगयो रितिसार्धार्थः ॥ ४७ ॥